

Genève-konvention af 12. august 1949 om behandling af Krigsfanger

(fra Humanitær Folkeret. Tekstsamling om humanitær folkeret under væbnede konflikter. Regeringens Røde Kors-udvalg 2004. www.um.dk)

II DEL: Almindelige bestemmelser om beskyttelse af krigsfanger

Artikel 12

Krigsfanger er i den fjendtlige stats og ikke i de enkeltpersoners eller militære enheders magt, der har taget dem til fange. Uanset enkeltpersoners mulige ansvar er tilbageholdelsesmagten ansvarlig for den behandling, der ydes dem.

Krigsfanger må af tilbageholdelsesmagten kun overføres til en magt, som har tiltrådt nærværende konvention, og om hvis vilje og evne til at bringe konventionens bestemmelser i anvendelse tilbageholdelsesmagten har forvisset sig. Når krigsfanger overføres under sådanne omstændigheder, påhviler ansvaret for konventionens overholdelse den magt, der modtager dem, medens de er i dens varetægt.

Skulle sidstnævnte magt i nogen vigtig henseende undlade at overholde konventionens bestemmelser, skal den magt, der har overført krigsfangerne, efter at have modtaget meddelelse herom af beskyttelsesmagten, desuagtet tage effektive forholdsregler med henblik på at bringe sagen i orden eller anmode om tilbageførelse af krigsfangerne. Sådanne anmodninger skal efterkommes.

Artikel 13

Krigsfanger skal til enhver tid behandles humant. Enhver uretmæssig handling eller undladelse fra tilbageholdelsesmagtens side, der medfører, at en krigsfange i dens varetægt afgår ved døden, eller at vedkommendes helbred udsættes for alvorlig fare, forbydes og vil blive betragtet som et groft brud på nærværende konvention. I særdeleshed må ingen krigsfange underkastes legemlig lemlæstelse eller medicinske eller videnskabelige forsøg af en hvilken som helst art, der ikke er forsvarligt begrundet i læge-, tandlæge- eller hospitalsbehandling af den pågældende fange og udføres i hans interesse.

Ligeledes skal krigsfanger til enhver tid beskyttes, navnlig mod voldshandlinger, skræmmeforanstaltninger, fornærmelser og offentlighedens nyfikenhed.

Repressalier mod krigsfanger forbydes.

Artikel 14

Krigsfanger har under alle forhold krav på, at deres person og ære respekteres. Kvinder skal behandles med skyldigt hensyn til deres køn og skal i alle tilfælde nyde fordel af en behandling, der er lige så gunstig som den, der ydes mænd.

Krigsfanger bevarer ubeskåret den rets- og handleevne, som de besad på det tidspunkt, da de blev taget til fange. Tilbageholdelsesmagten må ikke indskrænke udøvelsen, være sig indenfor eller udenfor dens eget territorium, af de af sådan evne flydende rettigheder, undtagen i det omfang, hvori disse personers egenskab af krigsfanger kræver det.

Artikel 15

Den magt, der tilbageholder krigsfanger, er forpligtet til vederlagsfrit at drage omsorg for deres underhold og for den lægebehandling, som deres helbredstilstand nødvendiggør.

Artikel 16

Med forbehold af nærværende konventions bestemmelser angående grad og køn samt af enhver fortrinsbehandling, der ydes krigsfanger på grund af helbredstilstand, alder eller faglige kvalifikationer, skal alle sådanne fanger behandles ensartet af tilbageholdelsesmagten. De må ikke gøres til genstand for mindre gunstig behandling som følge af race, nationalitet, religiøs overbevisning eller politisk anskuelse eller noget som helst andet lignende forhold.